

Bir gencin Allah hakkındaki soruları

ABD'den bir okuyucumuz: "Bir ateist arkadaşla tartıştık. Kafamda bir sürü sorulara yol açtı.

Arkadaşıma göre, Allah (hâşâ), zorba bir yaratıcı ve dünyadaki adaleti ve iyiliği vurgulamadan önce, kendisine ibadet, itaat ve bizden üstün olduğunu kabul etmemizi istiyor. 'Allah insanı neden yaratmıştır, insanın kulluğuna ihtiyacı mı var?' Her şeye kudreti olan, hiç bir şeye muhtaç olmayan Allah, her hangi bir varlık yaratmadan da varlığını sürdüremez miydi? İnsanın kendine yapacağı kulluğa ne ihtiyacı var?" gibi soruları var. Allah, hiç bir varlık yaratmadan ne yapardı, o zaman onun varlığının idrakinde olmayan varlık olmayınca (haşa) bir anlam ifade eder miydi? Her şey zaten Yaradan'ı gösteriyor bize, ama yine de bunlar akla takılıyor."

Akıl Aslında Ayağını Sağlam Basıyor

İnsan ateist de olsa, akıl aslında düşüncesini temellendirerek, ayağını sağlam basarak gidiyor. Mesela ateist olduğu söylendiği halde bunca soruları soran kişi, bir defa Allah'ın varlığını kabul ediyor.

Sonra Allah'ın birliğini kabul ediyor. Çünkü başka İlahlardan bahsetmiyor.

Daha: Allah'ın aşkın, gücü, kudreti sonsuz bir varlık olduğunu kabul ediyor.

Başka: Allah'ın yaratıcı olduğunu kabul ediyor.

Daha başka: Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı olmadığını kabul ediyor.

Sonra: Allah'ın zatının bizim düşünce kalıplarımızla düşünülemediğini kabul ediyor.

Daha: Allah'ın sıfatlarının bizim sıfatlarımıza benzemediğini kabul ediyor.

Daha: Bu arkadaşımız Yaratıcı'yı kabul ediyor. Yaratıcı'nın üstünlüğünü de kabul ediyor. Ama bu arkadaşımızın, Yaratıcının üstünlüğü ile problemi var! Bu da şeytanından olsun!

Şimdi: Allah hakkında bunca yüksek ve lahuti sıfatları kabul eden bir kişiye ateist denir mi? Dilinin ucuyla felsefe yaptığına bakmayın.

Kavl-i Leyyinle

Bence biz ona ateist demeyelim ve imandan başka bir sıfatla ona bir aidiyet biçmeyelim. Onun bazı sivri düşüncelerini duymayarak, sorguladığı bazı şeyleri, dilimizin döndüğü kadar müzakere etmeye çalışalım. Her soruyu bir anda cevaplayamayabiliriz. Olsun! Zorlandığımız yerde nokta koyup, sonra bir burhan bulduğumuzda, bulduğumuz delili tekrar kavl-i leyyin ile paylaşalım.

Asrımız iman bakımından zor ve tehlikeli bir asırdır. İnsanlar iman çizgisi dışına bir solukta çıkabiliyorlar. Bazen bir lâfebeliği, bazen bir süslü söz, bazen bir rüzgâr kişileri imansızlık uçurumunun kenarına getirebiliyor. Tehlikeyi de fark edemiyorlar.

Biz itici olmayıp kucaklayıcı olalım.

Merak varsa, soru varsa, ilgi de vardır. Belki bize biraz sabır düşebilir.

Soruları Sorularla Yenebiliriz

Bazen soruların hakkından çapraz sorular gelir. Mesela, Allah'ın, insana ibadeti emretti diye, ibadete ihtiyacı olduğu nereden çıkıyor?

Bediüzzaman Hazretlerinin şu sorusu cevap niteliğindedir: Hastasına reçete yazan ve "mutlaka kullanacaksın" diyen bir doktora hastası, "senin buna ne ihtiyacın var ki, bana ısrar ediyorsun?" Diyebilir mi?

Reçete kullanmaya muhtaç olan doktor mudur, hasta mıdır?

Bediüzzaman diyor ki: "Cenâb-ı Hak senin ibadetine, belki hiçbir şeye muhtaç değil. Fakat sen ibadete muhtaçsın; mânen hastasın. İbadet ise, manevi yaralarına tiryaklar hükmünde"dir.¹

Allah Anlam Kazanmaya da Muhtaç Değildir

Allah'ın kendini bilmesi için ve kendine bir anlam vermesi için bir şey yaratmaya ihtiyacı yoktur. Kâinatı kendine bir anlam ve değer versin diye yaratmamıştır. Bilakis Allah kâinatı yaratıp kâinata bir anlam ve değer vermiştir.

Keza Allah ne insanların, ne meleklerin, ne kâinatın itaat ve secdesine muhtaç değildir. Bir hadisin ifadesiyle, "Eğer bütün insanlar ve cinler Allah'a itaat, ibadet ve secde etseler, Allah bundan zerre kadar bir şey kazanmaz. Keza eğer bütün insanlar ve cinler Allah'a isyan etseler ve şirk koşsalar, Allah bundan zerre kadar bir şey kaybetmez."

O halde meseleyi neden Allah'ın kaybetmesine veya kazanmasına bağlıyoruz? Bu, dессas nefsimizin felsefe kılıfıyla önümüze koyduğu bir hiledir.

Oysa insan Allah'ı bilmekle kendi kazandıklarına ve bilmemekle kaybettiklerine bakmalıdır.

Dipnot:

1- Lem'alar, s. 192